

Arrest

nr. 212 133 van 8 november 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X, die verklaart van Eritrese/Ethiopische nationaliteit te zijn, op 22 mei 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 mei 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 204 181 van 23 mei 2018 waarbij het verzoekschrift om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen werd verworpen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 26 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor verzoeker en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 mei 2018 wordt verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf, in de laadruimte van een aanhangwagen samen met andere personen die naar het Verenigd Koninkrijk willen reizen, er wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld.

Op 9 mei 2018 wordt verzoeker gehoord. Hij verklaart de Eritrese nationaliteit te hebben, in België te zijn op doorreis naar het Verenigd Koninkrijk, geen redenen te hebben waarom hij niet terug kan keren naar zijn land van herkomst, misschien politieke, niet ziek te zijn en een kind te hebben in Soedan.

Op 9 mei 2018 blijkt uit onderzoek "opzoeking identificatie grens" dat verzoeker de Ethiopische nationaliteit heeft en een visum type C heeft verkregen van Duitsland via de diplomatieke post te Addis Abeba in Ethiopië, voor een verblijf in Duitsland van 9 april tot 13 april 2018 om professionele redenen. Dit visum werd aangebracht in het Ethiopisch nationaal paspoort, afgeleverd op 3 oktober 2017 en geldig tot 2 oktober 2022.

Op 9 mei 2018 wordt een "synthesenota alias" opgesteld waarin vermeld wordt dat de echte nationaliteit van verzoeker Ethiopisch is.

Op 9 mei 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten opzichte van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"Aan de Heer/, die verklaart te heten*1):

*naam: K. voornaam: T. geboortedatum: [...]1995
geboorteplaats: <AANVULLEN - LIEUNAISSANCE>
nationaliteit: Eritrea*

*In voorkomend geval, ALIAS: echte identiteit: B. Y. T. [...]1985 - Ethiopië
wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend artikel / volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken
- artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor inklimming in een vrachtwagen. (PV DE.55.OD.000334/2018 door WPR Oost- Vlaanderen

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Risico op onderduiken

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene levert geen bewijs dat het vermoeden van illegaal verblijf kan weerleggen.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene gebruikt verschillende aliassen en doet zich voor als een Eritreër om aan een verwijderingsmaatregel te kunnen ontsnappen; Hij verhuult zijn ware identiteit voor de autoriteiten.

Hij kwam zich niet aanmelden binnen de 3 werkdagen na binnenkomst in het Rijk bij de gemeente van verblijf zoals artikel 5 van de Vreemdelingenwet het voorschrijft.

Deze elementen duiden op de onwil om mee te werken met de autoriteiten.

Betrokkene verklaart dat hij een kind heeft in Soedan (of in Ethiopië) Het is niet duidelijk in welke mate hij een band heeft met dit kind aangezien hij zelfs niet weet of het kind in Soedan of in Ethiopië verblijft. Aangezien het kind niet in België is, noch in de Schengenzone, is er geen sprake van een familiaal leven dat onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM zou kunnen vallen.

Betrokkene verklaart dat er 'misschien politieke redenen' zijn waarom hij niet kan terugkeren naar het land van herkomst. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn/haar uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoot. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij/zij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat ze in Ethiopië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart dat geen ziektes te hebben die een bij terugkeer naar Ethiopië een schending van artikel 3 van het EVRM zouden betekenen.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor inklimming in een vrachtwagen. (PV DE.55.0D.000334/2018 door WPR Oost- Vlaanderen

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Risico op onderduiken

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene levert geen bewijs dat het vermoeden van illegaal verblijf kan weerleggen.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene gebruikt verschillende aliassen en doet zich voor als een Eritreër om aan een verwijderingsmaatregel te kunnen ontsnappen; Hij verhuult zijn ware identiteit voor de autoriteiten.*

Hij kwam zich niet aanmelden binnen de 3 werkdagen na binnenkomst in het Rijk bij de gemeente van verblijf zoals artikel 5 van de Vreemdelingenwet het voorschrijft.

Deze elementen duiden op de onwil om mee te werken met de autoriteiten.

Betrokkene verklaart dat hij een kind heeft in Soedan (of in Ethiopië) Het is niet duidelijk in welke mate hij een band heeft met dit kind aangezien hij zelfs niet weet of het kind in Soedan of in Ethiopië verblijft. Aangezien het kind niet in België is, noch in de Schengenzone, is er geen sprake van een familiaal leven dat onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM zou kunnen vallen.

Betrokkene verklaart dat er 'misschien politieke redenen' zijn waarom hij niet kan terugkeren naar het land van herkomst.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn/haar uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoot. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij/zij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat ze in Ethiopië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen

of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart dat geen ziektes te hebben die een bij terugkeer naar Ethiopië een schending van artikel 3 van het EVRM zouden betekenen.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor inklimming in een vrachtwagen. (PV DE.55.0D.000334/2018 door WPR Oost- Vlaanderen

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Risico op onderduiken

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene levert geen bewijs dat het vermoeden van illegaal verblijf kan weerleggen.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene gebruikt verschillende aliassen en doet zich voor als een Eritreër om aan een verwijderingsmaatregel te kunnen ontsnappen; Hij verhult zijn ware identiteit voor de autoriteiten.

Hij kwam zich niet aanmelden binnen de 3 werkdagen na binnenkomst in het Rijk bij de gemeente van verblijf zoals artikel 5 van de Vreemdelingenwet het voorschrijft.

Deze elementen duiden op de onwil om mee te werken met de autoriteiten.

Betrokkene verklaart dat hij een kind heeft in Soedan (of in Ethiopië) Het is niet duidelijk in welke mate hij een band heeft met dit kind aangezien hij zelfs niet weet of het kind in Soedan of in Ethiopië verblijft. Aangezien het kind niet in België is, noch in de Schengenzone, is er geen sprake van een familiaal leven dat onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM zou kunnen vallen.

Betrokkene verklaart dat er 'misschien politieke redenen' zijn waarom hij niet kan terugkeren naar het land van herkomst. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn/haar uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoon. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij/zij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat ze in Ethiopië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart dat geen ziektes te hebben die een bij terugkeer naar Ethiopië een schending van artikel 3 van het EVRM zouden betekenen.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

CONCLUSIE:

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in bezit is van aan geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn/haar nationale overheden."

Op 9 mei 2018 geeft de gemachtigde aan verzoeker eveneens een inreisverbod van drie jaar.

Op 18 mei 2018 dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen. Bij arrest nr. 204 181 van 23 mei 2018 verwerpt de Raad deze vordering.

Op 20 september 2018 dient verzoeker een verzoek tot internationale bescherming in.

Op 5 oktober 2018 verzoekt de Dienst Vreemdelingenzaken de Duitse instanties om de overname van verzoeker op grond van de Verordening (EU) Nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking) (hierna verkort de Dublin III - verordening)

Op 19 oktober 2018 aanvaarden de Duitse autoriteiten de overname van verzoeker op grond van artikel 12 van de Dublin III - verordening.

Op 23 oktober 2018 neemt de gemachtigde de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (overdrachtsbesluit – bijlage 26quater).

2. Over de ontvankelijkheid

Naar aanleiding van de zitting van 25 oktober 2018 vroeg de Raad bij beschikking van 27 september 2018 aan de partijen om op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet alle inlichtingen en bescheiden over te maken met betrekking tot de actuele situatie van verzoeker. Hierop liet de gemachtigde weten dat verzoeker op 20 september 2018 een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend. Uit de overgemaakte informatie kan bijkomend worden opgemaakt dat op 5 oktober 2018 de Dienst Vreemdelingenzaken een overnameverzoek heeft gericht aan de Duitse instanties op grond van de Dublin III - verordening, dat op 19 oktober 2018 werd aanvaard. Ter zitting van 25 oktober 2018 bevestigt verweerder dat op 23 oktober 2018 de gemachtigde een bijlage 26quater, zijnde een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten of overdrachtsbesluit heeft genomen.

Ter zitting gevraagd naar de gevolgen van dit overdrachtsbesluit op de thans bestreden beslissing, volhardt verzoeker in zijn belang.

Verweerder is van oordeel dat dit overdrachtsbesluit geen invloed heeft op de bestreden beslissing.

De Raad kan deze redenering niet volgen. Er kan immers niet betwist worden dat het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot terugleiding gebaseerd zijn op artikel 7 van de Vreemdelingenwet, dat een omzetting vormt van artikel 3 van de Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna verkort de Terugkeerrichtlijn). Uit deze bepaling blijkt dat een terugkeerbesluit toestaat terug te sturen naar het herkomstland, een land van doorreis op basis van communautaire of bilaterale overeenkomsten of andere regelingen of een ander derde land waarnaar de betrokken onderdaan besluit vrijwillig terug te keren en waar deze wordt toegelaten. Een bevel om het grondgebied te verlaten, genomen op grond van de artikelen 7, eerste lid en 74/14 van de Vreemdelingenwet moet worden aanzien als de uitvoering in intern recht van de artikelen 6 en 7 van de Terugkeerrichtlijn. Het bevel om het grondgebied te verlaten komt bijgevolg voor als een

terugkeerbesluit in de zin van de Terugkeerrichtlijn. De beslissing tot terugleiding naar de grens, die al dan niet tezamen met een bevel om het grondgebied te verlaten kan worden getroffen, moet worden aanzien als een besluit inzake verwijdering in de zin van artikel 8 van de Terugkeerrichtlijn.

Een "terugkeerbesluit" is volgens artikel 3.4 van de Terugkeerrichtlijn de administratieve of rechterlijke beslissing of handeling waarbij wordt vastgesteld dat het verblijf van een onderdaan van een derde land illegaal is of dit illegaal wordt verklaard en een terugkeerverplichting wordt opgelegd of vastgesteld. Artikel 3.3 van de Terugkeerrichtlijn definieert "terugkeer" als het proces waarbij een onderdaan van een derde land, vrijwillig gevolg gevend aan een terugkeerverplichting of gedwongen, terugkeert naar: 1) zijn land van herkomst, of 2) een land van doorreis overeenkomstig communautaire of bilaterale overnameovereenkomsten of andere regelingen, of 3) een ander derde land waarnaar de betrokken onderdaan van een derde land besluit vrijwillig terug te keren en waar deze wordt toegelaten. Deze bepaling werd eveneens omgezet in artikel 1, 5 iuncto 1, 6° van de Vreemdelingenwet. Er kan bijgevolg niet betwist worden dat de thans bestreden beslissing beoogt om verzoeker te verwijderen en terug te leiden naar Ethiopië.

Echter vervolgens heeft de gemachtigde volgend op een ingediend beschermingsverzoek, alle nodige stappen gezet en uiteindelijk ook de beslissing genomen om verzoeker over te dragen aan Duitsland na uitdrukkelijk akkoord van de Duitse instanties en dit op grond van de Dublin III - verordening. Dit wordt uitdrukkelijk bevestigd ter zitting door verweerder. Bijgevolg kan niet redelijkerwijs betwist worden dat de gemachtigde niet langer beoogt verzoeker te verwijderen en terug te leiden naar Ethiopië, maar wel hem over te dragen naar Duitsland op grond van een overdrachtsbesluit. Een vreemdeling kan niet gelijktijdig het voorwerp uitmaken van een terugkeerbesluit (naar Ethiopië in casu) en een overdrachtsbesluit (naar Duitsland in casu). Bijgevolg is de thans bestreden beslissing impliciet doch zeker opgeheven.

Immers blijkt tevens uit de rechtspraak van de Raad van State dat wanneer de overheid, ingevolge een tot haar gericht verzoek, na een nieuw onderzoek van de zaak en op grond van nieuwe gegevens, een nieuwe beslissing neemt, zij moet geacht worden haar eerste beslissing impliciet te hebben ingetrokken dan wel opgeheven en te hebben vervangen door die nieuwe beslissing, die een nieuwe uiting van de wil van de overheid uitmaakt (RvS 25 juni 2009, nr. 194.637).

Door deze opheffing wordt aan de thans bestreden beslissing de gelding ontnomen voor de toekomst, en heeft zij ex nunc niet langer rechtsgevolgen.

Aangezien de bestreden beslissing werd opgeheven, is het beroep zonder voorwerp en derhalve doelloos geworden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend achttien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES